

Otvoreno pismo

predsjedniku Republike Hrvatske, g. Ivi Josipoviću i
predsjedniku Republike Srbije g. Borisu Tadiću

Što vam nedostaje za susret u Vukovaru?

Vjerujem u politiku koja doprinosi dobru, a ona se može ostvariti samo ako se temelji na potpunoj istini.

Dobrosusjedske odnose treba razvijati među svim državama, rješavajući današnja pitanja i tako ih poboljšavati. Ovo trebaju činiti i Hrvatska i Srbija. Nažalost, gospodo Predsjednici, Vašem planiranom susretu u Vukovaru nedostaje istina i nećete postići dobro.

Nezaposlenost, dugovi i ekonomska kriza su najvažnija istina o stanju u današnjoj Hrvatskoj, Srbiji, Europi i svijetu. Socijalni teret nosi narod (posebno nezaposleni, mladi i umirovljenici), a ne uski krug bogatih, niti politička elita. Mnogi štrajkovi i protesti kako u Europi tako i u Hrvatskoj su reakcija i izraz prezira prema ovakvoj eliti. Gospodo Josipoviću i Tadiću, kao Predsjednici vi ste vrh te elite. Izabrani ste za rješavanje teških problema današnjice i otvaranja puta budućnosti. Svoju suradnju trebate u potpunosti posvetiti tim ciljevima.

Ako u tome uspijete, i obje zemlje, uz vlastito zalaganje i međusobnu ekonomsku suradnju, postignu značajne rezultate te za deset i više godina izađemo iz krize i omogućimo stanovništvu rađanje djece, kvalitetno školovanje i zdravstvenu zaštitu, zaposlenost, socijalnu sigurnost, međusobnu solidarnost, slobodu od straha i vlastito dostojanstvo, tada će neki budući predsjednik, poput Willy Brandta 1970., steći pravo da u tišini klekne na Ovčari, zaplače i bude toliko ispunjen emocijama, da uz svo nastojanje neće ni moći izgovoriti: „Oprostite“.

Naši su odnosi još daleko od toga i ne uzimajte sebi prava koja nemate, kako bi izbjegli obaveze za čije izvršenje ste izabrani.

Ni jedan od vas nije samostalno u dosadašnjem životu stekao moralno pravo da rješava terete prošlosti. Gospodine Josipoviću, vi niste ni branitelj, ni žrtva, pa zato i olako a nedopustivo predlažete odustajanje od hrvatske tužbe protiv Srbije. Gospodine Tadiću, vi niste ustali protiv srpske agresije kad je provedena, a danas do najveće dubine vrijeđate sve Hrvate i cijelu Hrvatsku nazivajući vojno-redarstvenu akciju Oluja zločinom. Ovakvo pravo nijedan niste stekli niti svojim radovima kao stručnjaci.

Ne prozivam vas zato što niste imali dovoljno hrabrosti da činite dobro u ključnim vremenima stradanja, nego ne želim da prisvajate što vam ne pripada

i radite ono za što niste ovlašteni, a izbjegavate rješavati danas toliko važna pitanja izlaska iz ekonomske krize.

Na tragu riječi Hanne Atendt, molim da ne budete banalni, površni i neodgovorni, jer si više „ne možemo priuštiti da iz prošlosti izvadimo što je bilo dobro i to nazovemo svojim nasljeđem, odbacimo zlo i naprosto mislimo o tome kao nevrijednom opterećenju koje će samo vrijeme sahraniti u zaborav“. To je potrebno ne samo da bismo razumjeli nedavnu prošlost nego da bismo i našli nove političke garancije za ljudsko dostojanstvo u budućnosti. Događaji, prošli i sadašnji, su istina i jedini pouzdani učitelji, najpouzdaniji izvor informacija za one koji se bave politikom.

Nagovještene teme razgovora: o povratku izbjeglica, zaštiti njihove imovine, rješavanju stambenih pitanja i očuvanju pisma i jezika Srba u Hrvatskoj, nisu teme predsjednika, a od odustajanja od tužbe Međunarodnome sudu pravde u Haagu – odustanite.

Ako se sastanete u Vukovaru, nemojte odlaziti na Ovčaru, na groblje branitelja niti u Bolnicu, bez poziva svih branitelja i žrtava, a uz osobno vođenje mladog Jastreba i doktorice Bosanac. Nemojte izazivati podjele i sukobe među obiteljima žrtava, logorašima srpskih koncentracijskih logora, invalidima rata, braniteljima i stanovnicima Vukovara. Nemojte posjetiti hrvatska sveta mjesta, snagom sile naoružane policije.

Ako održite sastanak u Vukovaru, koncentrirajte se na danas najvažnija pitanja – radno i učinkovito. U uredu Gradonačelnika usvojite, potpišite i pošaljite izjavu Međunarodnom sudu za zločine u bivšoj Jugoslaviji, Europskoj Uniji i Ujedinjenim Narodima: da je Srbija 1991. godine izvršila zločin protiv mira i agresije na Hrvatsku, da je vojno-redarstvena akcija „Oluja“ bila legitimna obrana i da je spriječila genocid (nakon Srebrenice) u Bihaću, a ne zločinačka akcija i tražite oslobađanje generala Gotovine i drugih optuženih za ovu akciju.

Potpišite i dokument o potpunom priznavanju međusobnih granica i rješavanju u budućnosti svih odnosa među državama nenasilnim metodama, a uz međusobno poštovanje, suradnju i na dobro građana obje države.

U vrijeme obrane Hrvatske, mi koji smo je branili, gubili živote, gubili članove obitelji i izlagali vlastite živote, znali smo poput „Kapetana Alekandra“ francuskoga pjesnika Rene Chara, jednoga od vođa francuskog Pokreta otpora, da ćemo, ako preživimo, morati prekinuti s aromom tih presudnih godina, i u tišini odbaciti (ne potisnuti) moje (naše) blago.“

Danas živimo u vremenu kad se neistinito prikazuje stvaranje i obranu Hrvatske, ne rješavaju pitanja današnjice i mladima krade budućnost. Gnjev prema lopovima je opravdan. Srdžba na elitu je opravdana i ako ne bude promjena, bit će sve veća.

Susret predsjednika Republike Hrvatske i Srbije treba otvoriti vrata tamnice nepravедno suđenima u Haagu, potaknuti ekonomsku i drugu suradnju dviju država, ispričati se Hrvatskoj za agresiju u prošlosti i pozvati na međusobno poštovanje i mir u budućnosti.

Gospodo Predsjednici, možda će se neke moje riječi činiti grubima, a prijedlozi radikalnima. Riječi su početak i grube su jer je istina o našoj prošlosti gruba, a potrebne su jer samo radikalnim zahvatima možemo riješiti današnje probleme i graditi budućnost.

Ovo pismo napisao sam razumom i vjerom. Želio sam potaknuti vašu unutrašnju vjeru, u pravdu i dobro i tako vas ponukati da izvršite svoju odgovornost.

U svom odlučivanju niste nastupili kao predsjednici demokratskih država i slobodnih ljudi. Time ste vjerski povrijedili Prvu Božju zapovijed, kojom je čovjek postao slobodan i odgovoran i trajno oslobođen lažnih bogova koji žele vladati nad njim. Niste poštovali ni demokraciju komuniciranja i ravnopravnosti.

Duboko zabrinjava i boli što vašem činu već danas nedostaje moral. Prošlost je nepromjenjiva, u Vukovaru je izvršen zločin protiv mira i agresija. Izvršena je nepravda nad nedužnim narodom, koji je ubijan, progonjen, odvođen u logore – provedeni su svi poznati oblici zlostavljanja i zločina. Hrvatski ljudi, branitelji i svi u Vukovaru u tom su beznadnom trenutku izrasli u divove hrvatskoga dostojanstva, vjere i slobode. Njihovo djelo daleko nadilazi vaš doprinos, ugled i moć da zatvorite neriješena pitanja prošlosti.

U Hrvatskoj je hrvatski narod branio državu, a nije država branila narod. U Hrvatskoj, demokratski i duhovno, narod a ne vlast je nositelj suverenosti i slobode. Vaš čin je djelo nedostatka poštovanja stradanja, nepravедno je i toliko isprazno od morala. Teba poštivati i zalagati se za život svakog čovjeka. Iznesite kad ste izložili vlastite živote za spašavanje ljudi. Polaganjem vijenaca na obje strane pokazujete konačnu banalnost.

Na vaše djelo će biti više ili manje reagiranja, prosvjeda i istupa. Tužni pojedinci će vas i pozdraviti, ali bitno je što ste ranili hrvatsku dušu, i što će trebati toliko truda i nastojanja da uvjerimo naše ljude da su svi ljudi ipak braća. Ovo je međutim jači poziv hrvatskim ljudima, da nakon 20 godina stvaranja vlastite države ne odustanu od slobode. Počela je nova bitka za Vukovar. Ovaj put pobjeda je u rješavanju vodećih problema današnjice i vlasti koja se temelji na narodu i vlada sa narodom, a ne nad narodom.

Međunarodno vaš čin neće nitko niti zapaziti, ponegdje će biti opaska – Balkanci malo ratuju, malo se ispričavaju.

Mnogo vam nedostaje za prvi susret Predsjednika Republika Hrvatske i Srbije u Vukovaru. Nedostaje vam vjera i razum.

S poštovanjem,

U Zagrebu 26. listopada 2010.

dr. Slobodan Lang
savjetnik za Dobro prvoga hrvatskog Predsjednika dr. Franje Tuđmana,

P.S. Pismo predsjednicima Republike Hrvatske i Republike Srbije, povodom njihova najavljenoga susreta u Vukovaru dostavljeno je e-mailom 26. listopada 2010. na ured@predsjednik.hr i ambasada@ambasada-srbije.hr.

Ovim pismom nastojao sam izraziti osjećaje i razmišljanja stradalih i branitelja Hrvatske; svih dobrih ljudi (iz obje zemlje i svijeta) koji su ustali protiv totalitarne politike i zločinačke politike protiv mira i agresije u Srbiji i nadasve mladih ljudi Hrvatske i Srbije koje žele živjeti svoj život i spriječiti da im se ukrade budućnost.

Vršio sam i svoju dužnost i ljubav u zaštiti „Ranjenog Krista“.

Poštovani gospodine dr.Lang,

Ne prihvaćam Vašu tezu kako išta prisvajam. Mene je hrvatski narod izabrao za predsjednika velikom većinom, a trenutno moja politika uživa mjesecima konstantnu podršku od oko 80% građana. To mi daje i legalitet i legitimitet da vodim politiku za koju sam uvjeren da je u najboljem interesu Hrvatske.

Naravno, Vaše je pravo da me kritizirate i s dužnim poštovanjem ću poslušati (pročitati) svaku Vašu riječ. Ali, odricanje legitimiteta za vođenje politike apsolutno ne prihvaćam.

Što se tiče tužbe pred MSP, osobno sam je pisao. Dozvolit ćete da kao doktor prava o tome znam više od Vas, uključivši i to kako je i zašto nastala.

Usput, svi gotovo stručnjaci (domaći i međunarodni) dijele moje mišljenje o tome. I u toj stvari (neovisno hoće li Vlada naći mogućnost nagodbe ili će ustrajati na tužbi) radić ću u najboljem interesu Hrvatske.

S poštovanjem,

Ivo Josipović

Wed, October 27,

Ivo Josipović ivo@josipovic.net